

NYTT FRA

normisjon

ROGALAND

nr. 2-2024

Utruste ledere

THOMAS THESEN - regionleder
thomas.thesen@normisjon.no

Fra utøve til utruste

Noen ganger kan det virke fristende å utføre oppgaver selv, men er dette alltid det mest fornuftige? Kunne det være bedre å lære andre opp?

I regionen vår har vi de siste årene snakket om overgangen fra å utføre oppgaver selv til å utruste andre til å gjøre det. Tradisjonelt sett har vi vært ansvarlige for en rekke oppgaver, fra forkynnelse til leirarrangementer og sang. Disse oppgavene er alle av stor betydning, men spørsmålet som melder seg er: Hvem bør utføre dem? To faktorer har ført til en endring i fokus fra egen utførelse til å utruste andre. Den første faktoren er økonomi. Vi disponerer færre ressurser på regionsnivå og kan derfor ikke påta oss like mange oppgaver som tidligere. Den andre faktoren er troen på at ved å utruste andre, kan vi nå lenger ut med evangeliet. I stedet for at jeg selv skal stå for forkynnelsen, lede leirer eller opptre som sanger, mener vi at det er en mer effektiv bruk av ressursene å utruste andre til å påta seg disse oppgavene. På denne måten fremmer vi en kultur der alle kan tjene med sine gaver, og flere mennesker nås.

Som en frivillighetsbevegelse er det viktig vi legger til rette for at enkeltpersoner kan leve ut det kallet Gud har gitt dem. Gud har gitt hver enkelt av oss et kall. Jeg drømmer om en bevegelse der vi alle er bevisste på vårt kall og lever i tråd med det. Jeg tror dette vil føre til at vi opplever mer av «Jesus Kristus til nye generasjoner og folkeslag».

«Og han gav noen som apostler, noen som profeter, noen som evangelister, noen som hyrder og lærere, for å utruste de hellige til tjeneste, til oppbyggelsen av Kristi legeme, inntil vi alle når fram til enheten i troen og i kunnskapen om Guds Sønn, til det modne menneskets mål, til Kristi fylde.» (Ef.4:11-13)

Thomas Thesen

Younglife-huset

«Huset er et slags hjem nummer to,» sier Anders (15). «Ja, det er nettopp det det er,» samtykker Leo (14). «Hvis det er noe jeg tenker på, så vet jeg at det alltid er noen der jeg kan snakke med. Eller om jeg kjeder meg, så er det et sted jeg kan gå for å bare finne på noe liksom,» fortsetter Anders. De to er fast inventar i stua i Younglife-huset på Ganddal.

Som ungdomsleder opplevde jeg tiden mellom alle møtene og arrangementene som det aller viktigste. De gode samtalene og alle de gode minnene kunne i stor grad spores tilbake til min egen leilighet. Sånn sett har jobben min som ungdomsarbeider vært mer en livsstil enn et arbeid. Og det er med dette i bunn at jeg har trent ledere. Med årene slo etter hvert tanken meg at det jeg bygget ville hatt enda større nedslagskraft om de jeg disippelgjorde, også hadde et sted å ha sine på besøk. Da jeg omsider gav fra meg jobben som ungdomsleder og samtidig startet Younglife Ganddal, var dette noe av det første vi i lederteamet begynte å be om.

Valget falt fort på et gammelt hus, som lå i tilknytning til et av bedehusene i bydelen. Vi spurte om å få leie det og fikk nei. I tillegg fikk vi en del spørsmål om hvorfor vi i all verden ville ha den gamle rønna. Vi fortsatte å be, vi gikk tur og la hendene på huset. Månedene gikk og lang historie kort - til slutt fikk vi ja. Tre ledere har nå bodd i huset i snart et år.

En av dem er Elling Myklebust. Han er 21 år og jobber som ungdomsleder i Familiekirken, hvor han driver ungdomsarbeidet Gate, samtidig som han er miljøarbeider på Sandnes Friskole. Elling er også Younglife-leder. En vanlig dag for Elling begynner i det stille med bibel og bønn. Bønn for dagen og det eller de som står på lista han har hengende på soverommet. Deretter kjører han de ca. 100 meterne til jobben på skolen. På skolen jobber han mest på de minste trinnene. «Det gir meg muligheten til å få bety noe for den enkelte eleven, samtidig som jeg også får brukt tid med ungdommer, som går på skolen som ellers går i ungdomsarbeidet eller henger hjemme i stua mi på ettermiddagen og kvelden.»

Elling og de andre i huset er Younglife-ledere, og Younglife preger med det måten man tenker disippelskap på i miljøet på Ganddal. Der hvor kirken i mange tilfeller tradisjonelt har laget arrangementer hvor en i stor grad har hatt fokus på at folk skal komme til dem, har Younglife et tydelig fokus på å være til stede der ungdommer er, på deres hjemme-

Unge samla utenfor Younglife-huset på Ganddal. Foto: Arne Klinkenberg Solheim

bane, for så å bygge relasjoner og tillit. Så når arbeidsdagen i stor grad er over for de fleste, tar Elling med seg «jobben hjem».

Dette har han noen klare tanker rundt. «Vi ønsker at alle skal føle seg velkomne i huset. Det skal være en trygg havn hvor man møter folk som har lyst å snakke med en. Ungdommene skal kunne komme med det de har på hjertet,» sier Elling. Det tok ikke lang tid etter at de var flyttet inn, før Younglife-huset ble et naturlig samlingspunkt. Når noen skulle finne på noe i løpet av sommeren ble «huset» et selvsagt oppmøtested og utgangspunkt for utrolig mye forskjellig. «Etter hvert begynte vi å merke at ungdommene selv begynte å omtale huset som sitt, og det er jo det vi ønsker at det skal være. Det tilhører alle, ikke bare oss tre som bor der.»

Det inviteres bredt. Sofaen, og ikke minst TV-en, er stor. Hva som skjer i huset til enhver tid kommer egentlig an på hva som skjer i livet til de som bor der, samt hvilken dag man er innom. Poenget er at det varierer mellom alt fra samtaler en-til-en, bibelgrupper, eller uformelle filmkvelder eller lignende. «På det meste har vi sikkert hatt 30-40 ungdommer i sofaen her, og i fjor sommer lagde vi festival i hagen

og samla flere hundre,» sier Elling.

«Å være ungdomsleder, er ikke en jobb, det er en livsstil.» Det er det korte svaret Elling kommer med nærmest på refleks når han blir spurt om hvorfor han lever det livet han lever.

Med tiden har han gradvis lært seg å utdype svaret. «Det finnes mange ulike måter å drive kristent ungdomsarbeid på. Jeg gjør det fordi jeg tror det er dette jeg er kalt til, ut fra sånn jeg tolker bibelen. Jeg ønsker å vise hvem Jesus er gjennom det jeg gjør, og jeg tror at slik fortjener jeg retten til å bli hørt blant ungdommene. Jeg hadde selv en ungdomsleder som brukte tid på meg. Jeg var mange timer hjemme hos ham gjennom oppveksten, og som ungdommer flest har jeg gjort dumme ting. Han har vært skuffa og irritert til tider, men han har alltid vært tålmodig, raus, tilgivende og gavmild. Jeg har foreldre også som har tilgitt mye. Og det sies at den som har blitt tilgitt mye, den elsker mye. Og jeg tror det har gitt rom for at jeg klarer å elske mange og mye. Når alt kommer til alt handler det om å tørre å slippe andre inn i livet sitt og ta dem med på det jeg driver med, akkurat slik noen gjorde med meg.»

Arne Klinkenberg Solheim, arne.solheim@normisjon.no

Agenda1 internasjonalt

Agenda1 er et «hovedredskap» for Normisjon både i Norge og i de fleste samarbeidslandene våre. I dag har vi Agenda1 i Bangladesh, India, Kambodsja, Thailand, Cuba, Mali og Aserbajdsjan. Og via samarbeidspartnerne våre har det spredt seg til flere andre land.

Vi ser altfor ofte at mange menigheter ikke deler evangeliet, de gode nyhetene med andre, og heller ikke, dessverre, bryr seg om å gjøre det. For å endre på dette, starter vi i Agenda1 med lederne – slik at lederne kan lede menigheten ut til folket. Agenda1 er ledertrening, og målet er at menigheter og fellesskap sammen skal vende seg utover til folket de bor blant for å dele de gode nyhetene og bety en forskjell i sitt lokalsamfunn.

Disippelbasert lederskap

I Agenda1 sier vi at det viktigste for en leder er ikke å lede, men å følge. Alle ledere følger noe eller noen. Kristent lederskap, starter alltid med etterfølgelsen av Jesus. Vi trenger å minne hverandre på at vi, vi følger Jesus og ham alene! Det kan virke selvsagt, men det er faktisk ikke alltid det.

For ikke lenge siden hadde jeg en ledertrening for ledere av Agenda1 i et asiatiske land. Jeg snakket blant annet om alt det andre som kan innvirke på våre vurderinger og beslutninger som f.eks. trangene til penger og eiendom, trangene til posisjon og makt og trangene til å søke rampelyset for å framheve seg selv. Etter en innledning om emnet, var det en av lederne som plutselig sa: «Jeg trenger å bekjenne noe for dere alle. Jeg kjenner meg igjen i trangene til å søke rampelyset og oppmerksomhet for meg selv i stedet for å spørre hva Jesus vil. Jeg bekjenner det som synd for dere nå, og jeg vil at vi ikke går videre i denne undervisningen før dere har bedt for meg.» Så gjorde vi det, og jeg undret meg over hvor oppriktig og hvor sårbar denne lederen faktisk våget å være i en kultur der skam er uutholdelig og et premiss for alt en gjør. Lederen valgte å følge Jesus i sitt lederskap og erfarte at Jesus trumfer skammen og setter mennesker fri.

Vi ser at Agenda1 virker

Vi trener ledere til å lede kristne til å dele evangeliet. Vi hjelper dem til å hjelpe hverandre ut til folket, ut til landsbyen, ut til arbeidsplassen. Lederskap i kristen sammenheng har i for liten grad vært preget av å lede menigheten «ut til folket». Gjennom Agenda1 forsøker vi å endre på dette, og vi ser at det virker.

Fra Bangladesh fikk jeg for få dager siden noen beskrivelser av hvilke endringer Agenda1 har bidratt til i ett av våre lærefellesskap. Her er noen av dem:

«Tidligere trodde jeg på Jesus, jeg ba og jeg gikk i kirken, men nå gjennom Agenda1 har jeg lært verktøy og steg jeg kan ta for å dele evangeliet i menigheten og på arbeidsplassen min.»

«Tidligere visste jeg ikke at alle hadde et ansvar for å dele evangeliet. Nå gjennom Agenda1 har jeg lært at alle har et ansvar for dele evangeliet med de bortkomne.»

«**Tidligere** var jeg redd for å dele evangeliet med andre. **Nå** deler jeg evangeliet slik jeg har lært på Agenda1.»

«**Tidligere** manglet menighetenes medlemmer mot til å dele evangeliet. **Nå** ser vi at relasjonene i menigheten er styrket. Og vi blir stadig flere ved å bruke «åpent fellesskap» (et verktøy i Agenda1).»

«**Tidligere** hadde vi få medlemmer i menigheten. **Nå** vokser antallet medlemmer. Vi gjør disipler, og menigheten er full av folk.»

Agenda1 er en katalysator

Vi har utrolig mange vitnesbyrd om hva Gud gjør i de ulike landene der vi har Agenda1. Vi ser at Agenda1

Fra Agenda1-samling i Mali. Foto: Roar Flacké

fungerer som en katalysator, en viktig faktor som forløser det potensiale som allerede finnes i menighetene.

Noen ganger er det et **tankesett** som må endres - for eksempel: «Jeg **kan ikke** dele evangeliet med andre». Et avgjørende tankesett for oss er at vi er en del av det Gud allerede gjør i mennesker som ikke kjenner ham ennå. Vi kobler oss på «Guds misjon». Vi ser at endret tankesett forløser potensiale.

Andre ganger er det **holdninger** som må endres - «Jeg **vil ikke** dele evangeliet med andre». Frykt og fordommer kan holde en menighet tilbake fra å dele de gode nyhetene. Vi hjelper hverandre å se bortkomne mennesker slik Gud ser dem, og sammen elske dem hjem til farshuset. Vi ser at endrede holdninger forløser potensiale.

Eller det kan være **praksiser** som mangler og må innlæres - «Jeg **vet ikke hvordan** jeg skal dele evangeliet med andre». Vi hjelper hverandre å dele evangeliet med ord, gjennom godhetshandlinger og gjennom helbredelse og bønn for syke. Det finnes flere praksiser og flere språk for å dele evangeliet enn det vi ofte tror. Vi ser at kunnskap om og trening i Bibelske praksiser forløser potensiale.

Etter 15 år ser vi at Agenda1 vokser mest der kristne blir forfulgt for sin tro. Det utfordrer meg at våre forfulgte søsken er mer opptatt av å dele evangeliet enn det vi «i vesten» er. Jeg tror og ber om at Agenda1 kan være med på å sette en ny dagsorden også her «hjemme». Vi trenger det.

Svein Høysæter, svein.hoyseter@normisjon.no

Medvandring i hverdagen... Foto: Arne Klinkenberg Solheim

Ikke jobb, men livsstil...

«Å spille hverandre gode,» snakket i sin tid fotballtreneren Nils Arne Eggen om. Kan vi kanskje være enda mer ambisiøse og tenke at «vi skal spille andre bedre enn oss selv»?

For en del år siden skulle jeg som relativt fersk ungdomsarbeider ha et innlegg på menighetens årsmøte, hvor jeg skulle prøve å gjøre rede for en ny greie vi hadde begynt med i ungdomsarbeidet vårt. Hva den nye greia var, er ikke så relevant i denne sammenheng, men jeg husker at jeg hadde brukt en del tid og krefter på å forberede meg på dette innlegget. Jeg ville så veldig gjerne at de skulle forstå hvordan jeg tenkte, eller noe slikt. Jeg gjorde meg flid og hadde laget både powerpoint og en slags illustrasjon med noen byggeklosser og greier som jeg med stor iver presenterte. Mot slutten spurte jeg om noen hadde spørsmål. Responsen fra salen var en lang stillhet fulgt av ett par tause nikk, før en dame midt i salen etter langt og lenge rakk opp hånda og sa: «Hva er det egentlig som driver deg Arne?»

Jeg husker ikke hva jeg svarte der og da, men spørsmålet hang ved meg lenge. Og jeg tar det tidvis frem og grunner på det den dag i dag. Nå har du kanskje lest det som står om Younglife-huset på Ganddal noen sider før her. Hvis ikke du har det, er det muligens en helt ok ide å gjøre det før du leser videre.

For inntil ett par år siden var jeg ungdomsleder på Ganddal i samme stilling som Elling besitter i dag. Leiligheten min fungerte omtrent på samme måte som Younglife-huset gjør i dag. Da jeg slutta som ungdomsleder, startet jeg opp Younglife Ganddal og sa at nå kom mitt fokus til å være mer rettet mot ledere. Sånn har det i og for seg blitt også, jeg bruker mest tid på lederne i miljøet. Jeg trodde det skulle bli litt krevende å gi slipp på ulike ansvar som

fulgte med ungdomslederrollen. Det viste seg å være mindre komplisert egentlig. Det som ble komplisert, var å møte seg selv i døra med tanke på setningen «Dette er ikke en jobb, men en livsstil,» som jeg vel egentlig har forkynt frimodig i alle mulige sammenhenger opp gjennom årene. Etter litt om og men kom jeg stadig frem til at det mest givende med det jeg driver med, skjer på veien fra det ene til det andre. Det ser bare litt annerledes ut nå enn da jeg var 21 år.

Med det sagt, la meg ta deg gjennom en stort sett normal dag for mitt vedkommende. La oss ta akkurat denne dagen når jeg sitter og skriver dette. Jeg våkner og setter meg i bilen og kjører til kontoret. I bilen hører jeg på lovsang og ber en fast bønn hver morgen: «Gud, la meg få være til velsignelse for de jeg treffer i dag. Amen.» Vel fremme på kontoret driver jeg stort sett med møtevirksomhet, samtidig som jeg inntar enorme mengder kaffe.

Ettermiddagene og kveldene er ganske varierte. Det er stort sett et eller annet arrangement eller lignende som skjer, eller et møte jeg skal på. I forbindelse med ungdomsarrangementer på Ganddal har jeg nå inntatt en slags potet- og vaktmesterrolle, der jeg tilkalles om noe må handles eller hentes eller fikses. Det kan med andre ord fort dukke opp ett eller annet oppdrag av ingenting.

Tilbake til dette med å få være en velsignelse for noen. Må jeg ut og hente eller handle eller fikse noe, tar jeg alltid med meg en eller annen ungdom på det jeg skal. I Younglife snakker vi ofte om å skape eventyr for ungdommene. Og for en fjortis kan det være et eventyr å få være med ut på kjøretur for å hente et badebasseng i Flekkefjord, å skifte dekk på bilen, bygge vedskjul, rydde garasjen hjemme eller å pante flasker i den sinnsykt kule panteautomaten hvor du kan kaste hele sekken på en gang oppi et hø. Jeg gjør ting hver dag som jeg kan ta med meg noen på. Og midt oppi de hverdagslige gjøremålene kommer de gode samtalene, som jo egentlig fra tid til annen kan gjøre selv det å vaske bilen til et lite eventyr for meg også. Sånn sett kan jeg med hånda på hjerte si at jeg ser små og store bøttesvar hver dag der jeg stadig får oppleve å være til velsignelse.

«Blir du ikke sliten?» spør folk ofte. Til det kan jeg med hånden på hjertet si at det blir man. Men sliten blir man vel av det meste? Dessuten har jeg lett for å i den forbindelse å sitere Jesaja: «Han gir den

rette kraft, og den som ingen krefter har, gir han stor styrke.»

«Veldig bra det dere gjør, men jeg har ikke tid til noe slikt,» har jeg ofte fått høre. Jeg nevnte dette med «mine tre». Det vil si at jeg har tre ungdommer som jeg ser at jeg kobler ekstra godt med, som jeg har bestemt meg for å investere litt ekstra i. Nå er det ikke slik at det i min kalender står oppsatt en time her og en time der på mine tre. Kalenderen min består som de aller fleste andre sine kalendere av helt hverdagslige gjøremål. Ta med deg noen der du ellers surrer rundt alene! Det hadde vært en grei avslutning egentlig, men helt til slutt tilbake til det jeg begynte med her. «Hva er det som driver deg, Arne?»

Det som skjer i miljøet rundt Younglife-huset, det driver meg. Ungdom som peker på Jesus i alt de gjør, og som utgjør en motpol med tanke på mye av det ungdom møter i sosiale medier i dag. Her har vi en gjeng som går stikk motsatt vei av det samfunnet sier om å sette seg selv i sentrum. Det driver meg.

Å se at gutta, som jeg har fått følge gjennom store deler av oppveksten, tar opp stafettspinnen og gjør en mange ganger bedre jobb enn meg. Det driver meg. Og det er få ting jeg unner dem mer enn at de får se «sine gutter» gjøre det samme lenger fremme.

Arne Klinkenberg Solheim, arne.solheim@normisjon.no

Younglife-huset ved Salem Ganddal.

Å være en utrustende leder

I «Hva er hensikten med et epletre?» Jeg svarte at det er å produsere epler. Svaret er jo ikke galt, men inne i eplene ligger gjemt et større perspektiv. Frøene i eplet tydeliggjør den større hensikten: at flere epletrær kan vokse frem. Slik er det også i Guds rike. Jesus utruster oss for at vi skal sette andre i stand til å tjene ham og utruste nye. Det er hva utrustende lederskap handler om.

Naturlig menighetsutvikling

Naturlig menighetsutvikling (NaMu) har langt farts- tid over hele verden med å bidra til vekst og utvikling. Mottoet til bevegelsen er «Flere sunnere menigheter.» Sunnere menigheter vokser. Selv om vi liker å se tallmessig vekst er fokuset i NaMu på kvalitet. Gjennom kvalitet vil også den kvantitative

veksten vise seg. Et av åtte kvalitetstegn ved kristne menigheter er nettopp utrustende lederskap. Alle menigheter har et lederskap, men ikke alle har et utrustende lederskap. Her handler det ikke om å prate om temaet, være på kurs eller lese bøker, men å leve det ut: å være utrustende.

NaMu har utviklet et overkommelig kurs for å gjøre

oss til mere utrustende ledere. Kurset er ikke kun for de som har en tydelig lederrolle, men er nyttig for hver og en. For alle har vi ansvarsoppgaver og leder andre personer i større eller mindre grad. Kurset består først av et nettkurs på seks samlinger med andre deltakere. Deretter fortsetter kurset med en individuell, månedlig utviklingssamtale med en veileder. Jeg deltok på kurset våren 2020. Det var utrolig givende. Jeg tror jeg aldri har vært med på et kurs som har gitt så stort utbytte. Oppsummert vil jeg si kurset er livsnært, konkret og utfordrende. Sentralt i kurset står en lederskapstest. Denne testen fylles ut av mennesker som kjenner deltakeren og har erfart vedkommende sitt lederskap. Dermed handler det ikke bare om hva du og jeg tenker om vårt eget lederskap, men mye mer om hvordan andre opplever og erfarer vårt lederskap. Det er et spennende grunnlag å utvikle oss på.

Utruste til å utvikle seg

Utrustende lederskap handler om å utruste andre til å utvikle seg. Et sentralt begrep i dette arbeidet er visjon. Det forunderlige er at personer som ser på seg selv som visjonære ledere ofte scorer lavt på å være visjonære. Årsaken ligger i at de bruker svært liten tid på å dele sin visjon med andre. De bærer den inni seg og jobber i det stille ut ifra den. Utrustende lederskap handler derimot både om å lansere en visjon og om å forløse andres visjon. Hvordan kan vi bruke styremøter og planleggingsmøter til å snakke om hva vi brenner for og inspirere hverandre til å dele vårt engasjement? Jeg tror det blir lettere å skape et tjenlig samspill i fellesskapet vårt når vi kjenner til hva hjertene til hverandre banker for. Å være en utrustende leder handler om å stille åpne spørsmål og lytte, anerkjenne og utfordre andre.

Et annet sentralt begrep er eksperimentering. Her er fokuset på å tillate feil og lære av feil. Vi trenger å fremelske en kultur hvor vi ikke er redde for å eksperimentere og teste ut nye ideer og planer. Det er ikke farlig å gjøre feil. Thomas A. Edison som oppfant glødelampen hadde flere tusen mislykkede forsøk før han lyktes. Underveis fikk han spørsmålet: «Hvordan føles det å gjøre så mange mislykkede forsøk?» Han svarte: «Hvert mislykket forsøk som forkastes er enda et skritt fremover.» Fokuset til Edison var ikke bare å tillate feil, men samtidig å lære av feilene han gjorde. Her tenker jeg at vi har mye å lære i kristne sammenhenger. Vi tror at vi gjør folk en tjeneste med å skåne de for kritiske tilbakemeldinger, men i realiteten fratar vi dem muligheten til å vokse ved å ikke si i fra. Vi står i fare for å skape en

snilliskstilistisk tilbakemeldingskultur hvor det kun er rom til oppmuntringer og ros. Til slutt er det ingen som har særlig tillit til oppmuntringene. Det går inflasjon i dem. Jesus var ikke redd for å si i fra til disiplene sine. Da han stilnet stormen på Gennesaretsjøen, sa han til dem: «Hvorfor er dere så redde? Har dere ennå ingen tro?» Alle mennesker har vi våre blindsoner, vi trenger hjelp fra hverandre til å utvikle oss videre. Da er det faktisk nestekjærlig å si i fra på en vennlig og konkret måte.

Se etter muligheter

Vekst tar tid. Hvis jeg ber: «Gud, gjør meg mer tålmodig! Gjør det nå!», er det liten sjanse for at Gud gjør meg tålmodig på et øyeblikk. Sjansen er mye større for at Gud plasserer meg i situasjoner hvor jeg får trent på tålmodighet. Når Gud ønsker å gjøre oss mer utrustende som ledere, så vil han plassere oss i situasjoner i hverdagen hvor vi får muligheten til å være utrustende. Her er et beskjedent eksempel fra eget liv:

En dag fikk jeg en melding fra en dame i menigheten hvor jeg var prest: «Det står om kvinnen som hadde hatt problemer lenge, bare tok på kappen til Jesus og han merket det! Men i hvilket evangelium står det best forklart?» Da kunne jeg gitt henne mitt svar, men med bakgrunn i kurset tenkte jeg at denne situasjonen gir meg en mulighet til å være en utrustende leder. Så jeg svarte: «Fortellingen står i tre av evangeliene; hos Markus 5,21-43, Matteus 9,18-26 og Lukas 8,40-56. Jeg synes det hadde vært spennende å høre hvilken versjon du synes er best og hvorfor?» Noen timer seinere tikket det inn en melding: «Å herlighet så fantastisk lesning, og aller best var den i Mark 5,21-43.» I stedet for at jeg som «eksperten» ga henne et svar, utrustet jeg henne til å vurdere selv. Da fant hun svaret på sitt eget spørsmål og delte gleden med meg etterpå.

Vær våken og se etter muligheter i hverdagen din til å være en utrustende leder. Det er vil stadig dukke opp nye muligheter på jobben, i menigheten, i familien vår og blant venner.

For tiden har jeg individuelle utviklingssamtaler med flere av Acta-lederne i ulike regioner. Det er så spennende å få følge dem og se hvordan de utfordrer seg selv, tar imot tilbakemeldinger og vokser som ledere. Det er virkelig et privilegium å få være med på. Skikkelig gøy!

Runar Liodden, daglig leder Acta - barn og unge i Normisjon

Watoto besøkte Horve to ganger denne vinteren. Foto: Siv Camilla Ottesen

Horve «drømmesenter»

Vi tar oss tid til å drømme. Vedtaket på Normisjons regionårsmøte for et år siden konkluderte med at vi ønsker nybygg på Horve. Men at en forutsetning for å kunne drive er at vi bygger uten å ta opp lån. Vi har derfor lagt oss på en linje der vi ønsker å samle inn penger og løfter for minst 2/3 av byggesummen før vi setter spaden i bakken. Fra mai 2023 til nå er det samlet inn rundt 7.000.000,-. Det er helt fantastisk! Og vi tar oss tid til å feire dette på tross av at det gjenstår 13.000.000,- før vi har nådd målet på 20 millioner.

«For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud forut har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.» Efeserne 2,10

Se, Gud har forut lagt ferdige våre gode gjerninger. Hvert år og kanskje spesielt i påsken kan vi få et glimt av enda en ting som Jesus fullbrakte på Golgata. I verset i efeserbrevet går det klart frem at det er ikke vi som trenger å streve med gode gjerninger for å være til behag for Gud. Nei, det er ferdig da vi ble skapt i Kristus Jesus, altså da vi kom til tro på Ham og

dermed født på ny av Den Hellige Ånd.

Vårt ønske om å gjøre ting må komme med en indre motivasjon og ikke som et ytre krav. Loven er ytre krav og bud. Det må være innenfra og ut slik at vår vilje i Gud er sterkest. Samtidig skal vi leve i balansen som innebærer at livet er mye rutinearbeid. Vi må rydde, vaske, luke og male. Vi må rense dyner og dusjforheng. Listene tar ikke slutt. Ikke en gang på Horve Ungdomssenter.

Midt i rutinearbeid og oppvasken kan vi noen ganger ta oss tid til å drømme. På Horve kjenner vi at Gud har lagt store drømmer i hjertene våre. Drømmer for hva leirstedet skal bety for fremtidige generasjoner. Stadig opplever vi at Gud åpner dører og legger til rette. Vi får gå i ferdiglagte gjerninger. Bli gjerne med oss i bønn om at byggingen og planlegging av nybygg skal skje etter Guds vilje.

Siv Camilla Ottesen, siv.camilla.ottesen@normisjon.no

Høyskolen for ledelse og teologi

For en tid tilbake hadde Harald Eia et program på TV hvor han spurte: «Født sånn eller blitt sånn?» Hvis vi overfører dette spørsmålet til ledere: Kan gode ledere lages eller må de fødes? Er ledelse vitenskap eller en kunst man ikke kan lære på skolen? Hva så med kristen ledelse? Er det en (overnaturlig) nådegave som vi kan få ved håndspåleggelse og bønn, og siden utvikles ved erfaring? Eller er det mer å si om ledelse?

På HLT er lederopplæring en av hovedsakene vi driver med. Det gjør vi ut fra tanken om at Gud utruker oss, både med evner og talenter som vi er født med (naturgaver) og en åndelig utrustning til tjeneste (nådegaver). I tillegg er det viktig med en sunn bevissthet rundt kall, visjon og fellesskap, og hva som er den enkeltes plass i fellesskapet. Noen ganger trenger vi til og med å bli helbredet i vårt indre, slik at vi kan legge fra oss skuffelser, sår, og negative erfaringer. Med dette som utgangspunkt, vil jeg langt på vei hevde at ledelse kan læres. Jeg kan utvikle meg som leder, og det kan du også. Vi kan alle bli bedre på å skape oppslutning rundt felles verdier og felles mål.

Det er ganske vanskelig å definere god ledelse. Langt lettere er det å beskrive dårlig eller farlig ledelse, som dessverre også skjer i kristen sammenheng. Jevnlig kan vi lese om kristne ledere som må gå av på grunn av diverse snusk, fordi avstanden mellom lære og liv ble for stor. Ved HLT er det derfor et hovedpoeng å undervise i Verdibevist ledelse. Det er nyttig både i kristne, offentlige og private organisasjoner. Det gir et teoretisk, kunnskapsmessig grunnlag for lederutvikling, og er viktig både for frivillige og ansatte.

Høyskolen for ledelse og teologi har en avdeling i Stavanger, i IMI-kirken. Vi tilbyr Årsenhet i misjon og kirke (MIK), hvor faget Verdibevist ledelse går på nytt våren 2025. Det gir 10 studiepoeng. For mer informasjon, se www.hlt.no/stavanger.

«Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre sende ut arbeidere for å høste inn grøden hans.» (Matt 9,37-38).

Bjørn Wang, Høgskolelektor/leder HLT Stavanger

Elsket – utrustet – sendt

I 1 Tim 1:18 overbringer Paulus oppdraget han har stått i til Timoteus. Nå skal han også inn i lederskap og tjeneste. Videre leser vi at han ikke skal la andre forakte han på grunn av hans unge alder, ei heller bli motløs i arbeidet. Timoteus har fått en nådegave og den skal han bruke med frimodighet og med den styrke som Guds Ånd gir, som er full av kraft, kjærlighet og visdom (1. Tim. 4:12, 2 Tim 1:6-8). Bibelskolen i Grimstad (BiG) står altså i en lang tradisjon for å utruste unge mennesker til tjeneste og lederskap. Det har vært en viktig del av hele Guds historie.

Verdiene til BiG er elsket – utrustet – sendt. Studentene som kommer til oss og som har satt av ett eller to år til å bli bedre kjent med Gud og seg selv, vil merke at vi vil dem noe. Å utruste unge mennesker handler om å lede dem til kilden, Jesus, som er grunnen til alt. Grunnen til at vi kan stå støtt og trygt, for vi vet vi er elsket. Grunnen til alle våre gaver og evner som han så rikt har delt ut og utrustet oss med for at vi skal bruke dem. Grunnen til at vi blir sendt ut til folk for å fortelle andre og tjene andre så de selv kan få komme til kilden, Jesus.

Hvert år får vi se dette skje! Lite er så motiverende

som å se at unge mennesker tar steg. Størrelsen på steget og området det blir tatt steg på varierer, men det er mange steg som tas! Noen er små, korte og kanskje lette, mens andre er store og kan virke nesten uoverkommelig. Det stegene har til felles er at de leder mennesker ut i nye oppgaver og landskap som gjøre dem mer lik den de var ment å være. Dette er kanskje noe av det mest oppmuntrende å få være med på. Å se hvordan noen som har hatt problemer med å stå foran en gruppe mennesker, plutselig bryter de barrierene - deler sin tro for første gang eller tør å synge solo, det er stort! Andre blir i løpet av det første året inspirert til å gi videre det de har fått og velger å ta ett år til der de går løs på ettåringstjeneste enten på eller utenfor BiG. Og for noen fører det igjen til heltidstjeneste i Guds rike. Daglig leder i Acta, Runar Liodden, er et av mange eksempler på det.

Kjenner du noen unge mennesker i din omgangskrets som trenger å bli utrustet til å ta nye steg i tro, tjeneste og lederskap? Da kan ett eller to år på BiG være et godt sted å starte!

Anne Mari Vadset, rektor BiG

Den ultimate leder av ledere

I evangeliene blir vi kjent med en ung mann som het Simon. Simon jobbet som fisker, var impulsiv med relativt stort temperament og en som ofte snakket og handlet før han tenkte.

Men hva så Jesus? Han så en mann som var villig til å legge ned alt for å følge Ham, resten av livet. Jesus går sammen med han, og gjør livet tett på. Han utfordrer og utrufter. Han gir ham et nytt navn, Peter, og sier han er klippen som Han vil bygge sin kirke på. Jesus kaller ut det som er lagt ned i ham fra skapelsen av. Der andre så en som viste ustabilitet og uforutsigbarhet, så Jesus stødigheten, og helt sikkert også trofastheten og lidenskapen, som Peter bar allerede fra dagen han ble kalt til å følge Ham.

Med Jesus som forbilde kan vi lede nye ledere. Vi kan kalle ut det Gud har lagt ned i enkeltmennesker og se det vokse frem og ta mer og mer plass i livet deres. Utrustende lederskap handler ikke først og fremst om å fortelle folk hva de skal gjøre eller vise akkurat hvordan de skal gjøre det. Det er et ledd i leder-treningen, men det viktigste vi kan gjøre er å gå

sammen med, tjene, lete frem gullet og heie frem de gavene Gud har lagt ned i hver enkelt.

Så tenker du kanskje: Men jeg driver jo ikke med ledertrening? Dette er viktig for deg også, uansett! Alle har vi mennesker rundt oss, og kan vandre sammen med noen. Vi har faktisk alle blitt sendt ut for å gjøre disipler (Matteus 28:18-20). Det vil si at vi som Jesu etterfølgere er kalt til å fortelle om det vi har sett, peke på Jesus og gå sammen med mennesker i deres vandring i å bli mer lik Ham. Det kan være familie, venner, kollegaer, medstudenter, naboer, andre fra menigheten din eller noen du tilfeldigvis møtte på gata. Og slik kan nettopp du være med på å tjene og utruste nye ledere!

Ikke se smått på det du kan være med på! Hvis vi alle går sammen med noen og leder de litt nærmere livet Jesus har for de, så vil vi se konsekvenser som starter med vekst i Guds rike her på jorden og ender i evigheten!

Elise Hausberg Anfindsen

Hva koster en leder?

Hvor mye koster det å utruste en leder? Det er et godt spørsmål. Men akkurat som prisen på en bil varierer avhengig av modell og utstyr, varierer også kostnaden for å utruste en leder basert på ønsker og behov. Jo mer opplæring, oppfølging og praktisk erfaring en leder trenger, desto mer vil det koste.

I vår region hadde vi i 2023 nesten 250 leirledere i alderen 13-25 år. Dette er et imponerende tall som vitner om et arbeid som har utviklet seg over flere år. Men hvordan utrustes disse lederne best mulig for å utføre oppgavene sine? Vi tilbyr lederkurs, samlinger, samtaler og selvfølgelig deltagelse på leir, alt med nøye forberedelse, gjennomføring og evaluering. Dette krever mye organisering og ressurser. Men når vi ser den positive effekten dette har både på

lederne og deltakerne under leiren, er det ingen tvil om at arbeidet er vel verdt innsatsen.

Vi erkjenner behovet for å ha ansatte som kan tilrettelegge, utvikle og gjennomføre ledertrening for unge. Vi trenger også leirsteder i god stand, som gir de beste rammene for lederutvikling. Dette arbeidet er kostbart, og vi trenger flere bidragsytere. Dessverre er vi nå i en situasjon der vi har måttet redusere betydelig på ressursene til ledertrening. Uten økte gaver vil vi være nødt til å redusere antallet ledere vi kan utruste, noe som igjen vil føre til færre leirer. Dette haster!

Vi setter pris på både enkeltgaver og faste bidragsytere. Faste givere gjør det lettere for oss å planlegge fremover. Ta i bruk QR-koden og bli giver i dag!

Hva koster ledertreningen?

368 kr - én leder på lederkurs
968 kr - én leder på leir
2486 kr - per leirleder gjennom året

KALENDER

Endringer kan oppstå. Følg med på vår hjemmeside normisjon.no/rogaland.

20. mai - 2. pinsedag

Familiefest på Stemnestaden

Varme griller fra kl.14.00

Konsert kl.15.00: Stemnestaden barnekor, Haugesund Soul Children og Haugesund Soul Kids.
Aktiviteter. Ta med grillmat og kaffemat.

24. april kl.19.00

Damekveld på Mosterøy bedehus

Tema: Spor av håp. Unni Vignes taler.
Kristin Stavnheim Torsvik synger.

9. mai Kr. himmelfartsdag

Fellesstevne på Stemnestaden

12.00 Familiegudstjeneste v/Gjermund Lygre
Grilling - mat - aktiviteter
15.00 Møte v/Marit Hårklau Ådnanes
Sang av mannskor fra Vats.

27. mai kl.19.00

Kvinnenes dag på Horve

Therese Glendrange taler. Damegruppe fra Finnøy synger.
Tema: Spor av håp

28. mai kl.19.00

Kvinnenes dag på Vaulali

Therese Glendrange taler. Charlotte Frantzen leder lovsang.
Tema: Spor av håp

1. juni

Litt MER og regionårsmøte på Solborg

Påmelding i Checkin (søk på Litt MER) eller kontakt regionskontoret på tlf. 51682750 eller epost: region.rogaland@normisjon.no Frist: 27. mai.

Sommerleirer:

7.-9. juni: Sommerleir Vaulali, 5.-7.kl.

7.-9. juni: Amigosleir Horve, 2.-4.kl.

14.-16. juni: Sommerleir Stemnestaden, 1.-4.kl.

Påmelding i Checkin.

29.-31. august

Sensommerleir på Stemnestaden

Kjetil Vestel Haga, Unni Vignes og Asbjørn Sivertsen
Påmelding: kraftsenteret@gmail.com / SMS/tlf. 41689404

KONTAKT

Normisjon region Rogaland

E-post: region.rogaland@normisjon.no

Kontaktinfo ansatte - se normisjon.no/rogaland

Regionkontor

Tjensvollveien 44A, 4021 Stavanger, tlf. 51682750

Regionleder Thomas Thesen

thomas.thesen@normisjon.no, tlf. 90065363

Kontorleder: Jeanett Habbestad, tlf. 98216160

Regionstyreleder: Steinar Gulaker, tlf. 97643458

Distriktskontor / Kraftsenteret

v/Stemnestaden, tlf. 98216185

Epost: kraftsenteret@gmail.com

Distriktsleder Roar Flacké, tlf. 90600239

Galleri Normisjon - gjenbruksbutikker

Sandnes: 48869174 Akedal: 48869175

Fermate Rogaland

Leder: Aud Vihovde Hoftun, tlf. 98216181

Epost: fermate.rogaland@gmail.com

www.fermaterogaland.no

Horve Ungdomssenter

Siv Camilla Ottesen, tlf. 40412855

horve@normisjon.no

Stemnestaden

Bodil Høie, tlf. 97589956

stemnestaden@normisjon.no

Vaulali

Andreas R. Frantzen, tlf. 99315458

vaulali@normisjon.no

Nytt fra Normisjon

Redaktør: Roar Flacké

Ansv. redaktør: Thomas Thesen

Opplag: 1400

normisjon
region rogaland

TAKK OG BØNN

**Takk og be for Younglife-huset på Ganddal og de som er der.
Be om å få vandre sammen med unge mennesker i ferdiglagte gjerninger.
Takk for enhet og fornyelse gjennom Agenda1 i samarbeidslandene våre.
Be om at Agenda1 fortsatt må få være til velsignelse internasjonalt.
Be om at Gud må utruste en ny generasjon av ledere.
Takk og be for Horve og menneskene som kommer der.
Be for HLT og BiG - ansatte og studenter.
Be for møter, arrangementer og leirer i regionen fremover.**